

JUDINA POSLANICA

Autor ove poslanice predstavlja se kao Juda, ne Juda ‘izdajnik’, već Juda brat Isusov (Matej 13:55; Marko 6:3). On se iz skromnosti zvao ‘bratom Jakovljevim’, jednim od najistaknutije Isusove braće. Jakov je bio vođa zajednice vjernika u Jerusalemu sve do svoje mučeničke smrti 62. god. n. e. Poslije toga ovaj Juda je postao istaknutiji u zajednici vjernika. Većina učenjaka vjeruje da Petar u svojoj Drugoj poslanici citira dijelove iz Judine poslanice, tako da možemo zaključiti da je Juda napisao ovu poslanicu negdje između 62. i 66. god. n. e. Tekst svoje poslanice on je namijenio kršćanskim vjernicima uopće, svejedno da li je riječ o jevrejskim kršćanima, onima iz paganstva ili i jednima i drugima. Svrha koju autor ima na pameti dok piše ovu poslanicu tiče se veoma raširene gnostičke hereze u ono vrijeme, tako da on nastoji svratiti pažnju kršćanskih vjernika na tu pogibelj i poučiti ih. Nadalje, on im piše o spasenju, jer to je najbolja brana protiv grijeha i protiv napasti ovapločene u likovima lažnih učitelja i lažnog nauka koji oni šire.

Juda, sluga Isusa Pomazanika, i brat Jakovljev, onima koje je Bog Otc pozvao, i koje voli, onima koje čuva Isus Pomazanik: (2) neka vam se umnože milost i mir i ljubav.

Opomene bezbožnima

(3) Dragi prijatelji, dok sam ulagao svaki trud da vam pišem o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam potrebu da vam pišem moleći da se revno borite za vjeru koja je jednom zauvijek povjerena pravovjernima. (4) Jer neke su se osobe ušljale neopažene, oni koji su već dugo bili obilježeni za ovu osudu, bezbožnici koji iskrivljuju milost našega Boga u razuzdanost i niječu našega jedinog Gospodara i Gospodina Isusa Pomazanika.

(5) Sad želim da vas podsjetim, iako ste vi potpuno obaviješteni, da je Gospodin¹, najprije spasivši narod iz zemlje egipatske, potom uništio one koji nisu vjerovali. (6) I anđele koji nisu sačuvali svoj položaj, nego su napustili svoje prikladno boravište on čuva u vječnim okovima u tmini za sud velikoga dana, (7) kao što Sodoma i Gomora i gradovi oko njih, nakon što su se isto kao ovi odali teškom razvratu i težili za neprirodnom požudom, služe kao primjer ispaštanjem kazne vječne vatre.

(8) Ali, na isti način i ovi sanjajući kaljaju svoje tijelo i odbacuju vlast i grde slavne². (9) No Mihael, arhanđeo, kad se svadao s đavolom i prepirao oko Mojsijeva mrtva tijela nije se usudio izustiti pro-

tiv njega grdne optužbe, nego je rekao: “Gospod te ukorio!” (10) A ovi ljudi psuju ono što ne razumiju; a ono što znaju po nagonu, kao nerazumne životinje, to ih uništava. (11) Kuku njima! Ta pošli su Kajinovim putem³, i za plaćom navalili naglačačke u Bileamovu zabludu te izginuli u pobuni Korahovojo. (12) To su ljudi koji su skrivene mrlje⁴ na vašim gozbama bratske ljubavi kad se goste s vama bez straha, brinući se za se – oblaci bez vode, nošeni vjetrovima; jesenja stabla bez plodova, dva-put umrla, iščupana s korijenom; (13) divlji vali morski što bacaju uvis svoju vlastitu sramotu kao pjenu; lutajuće zvijezde za koje je sačuvana mrkla tama zauvijek.

(14) I o ovim je ljudima Hanok, u sedmom naraštaju poslije Adama, prorekao rekavši: “Evo, dođe Gospodin s deset hiljada svojih svetih⁵, (15) da izvrši sud nad svima, i da osudi sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela koja su bezbožno počinili i za sve ružne riječi koje su bezbožni grešnici protiv njega izgovorili.” (16) Oni su gundala i nezadovoljnici, slijede svoje požude; govore oholo, laskajući ljudima radi stjecanja koristi.

Držite se u ljubavi Božjoj

(17) A vi, ljubljeni, trebate se sjećati riječi što su ih unaprijed izgovorili apostoli našega Gospodina Isusa Pomazanika, (18) jer su vam gorovili:

³ Tj. putem pobunjenika.

⁴ Ili hridine.

⁵ Tj. anđela.

¹ U nekim grčkim rukopisima стоји *Isus*.

² Tj. anđele.

"U posljednjem vremenu bit će podrugljivaca koji će slijediti svoje bezbožne požude." (19) To su oni koji uzrokuju razdore, ljudi čula, koji nemaju Duha. (20) A vi, dragi prijatelji, gradite sebe na svojoj presvetoj vjeri, moleći se u Svetome Duhu, (21) čuvajte se u ljubavi Božjoj, željno iščekujući milosrde našega Gospodina Isusa Pomazanika što vodi u vječni život. (22) I smilujte se nekima koji sumnjaju; (23) druge spašavajte grabeći ih iz vatre;

a nekima se smilujte sa strahom, mrzeći i odijelo uprljano tjelesnim.

(24) Onom koji vas može sačuvati od posrtanja i učiniti da stojite u njegovom slavnom prisustvu nedužni i silno radosni, (25) jedinom Bogu, našem Spasitelju, kroz Isusa Pomazanika, našega Gospodina, neka je slava, veličanstvo, moć i vlast prije sveg vremena, sada pa dovjeka. Amen.